

CZERWIEC 2019

Szerzą się plaga: Lekcje i zalecenia dotyczące reagowania na celowe działania Zdarzenie biologiczne

STRESZCZENIE

W przeddzień monachijskiej konferencji bezpieczeństwa w 2019 r. wyż si przywódcy z sektorów bezpieczeństwa, zdrowia publicznego, humanitarnego i politycznego wzięli udział w dramatycznym ćwiczeniu planszowym, mająym na celu zbadanie globalnej zdolności do szybkiego reagowania na celowe zdarzenie biologiczne. Ćwiczenie ujawnił o poważne luki w koordynacji, wymianie informacji, atrybucji i finansowaniu. Niniejszy raport przedstawia kluczowe wnioski i zalecenia dotyczące pilnych ulepszeń w celu uniknięcia katastrofalnych konsekwencji zamierzonych i innych zdarzeń biologicznych o dużym skutkach.

dr Elizabeth Cameron, dr Rebecca Katz, MPH, Jeremy Konyndyk,
MSFS i Michelle Nalabandian, MSFS

Podziękowanie

Autorzy chcieliby podziękować za wsparcie tych, którzy odegrali kluczową rolę w opracowaniu i wykonaniu tego ćwiczenia planszowego dla seniorów. W Nuclear Threat Initiative (NTI) chcielibyśmy podziękować wiceprezesa ds. komunikacji Carmen MacDougall i dyrektora ds. edukacji publicznej Rachel Staley Grant. Kevin O'Prey, konsultant NTI, zapewnił fachową pomoc przy opracowywaniu scenariuszy i pełnił funkcję moderatora ćwiczenia. W Centrum Nauki o Zdrowiu i Bezpieczeństwie Uniwersytetu Georgetown, Aurelia Attal-Juncqua i Matt Boyce zapewнили wsparcie eksperckie. Wsparcie eksperckie zapewniły również Ellie Graeden z Talus Analytics i Rose Worden z Centrum Rozwoju Globalnego.

Jesteśmy wdzięczni Global Affairs Canada Program redukcji zagrożeń związanych z bronią oraz Open Philanthropy Project. Ćwiczenie nie byłoby możliwe bez ich hojnego wsparcia.

Canada

Copyright © 2019 Nuclear Threat Initiative

Ta praca jest objęta międzynarodową licencją Creative Commons Uznanie autorstwa-Użycie niekomercyjne-Bez utworów zależnych 4.0.

Poglądy wyrażone w tej publikacji niekoniecznie odzwierciedlają poglądy Rady Dyrektorów NTI lub instytucji, z którymi są one powiązane.

Zawartość

Podsumowanie wykonawcze	2
O ćwiczeniu	5
Ustalenia i zalecenia	9
Nadrzędna koordynacja międzynarodowa	9
Udostępnianie informacji	12
Dochodzenie i atrybucja	14
Finansowanie reagowania i gotowości narodowej	16
Dodatkowe zasoby	18
O Autorach	19
O Instytucjach Organizujących	20

Podsumowanie wykonawcze

Ryzyko globalnego katastrofalnego zdarzenia biologicznego1 rośnie, potęgowane przez coraz bardziej wzajemnie połączone światowe, terrorystyczne i państwowe zainteresowanie bronią masowego rażenia, globalną niestabilnością polityczną i szybki postęp w biotechnologii. Dzisiaj międzynarodowi liderzy i organizacje są nieprzygotowane do zareagowania za pomocą skutecznej, skoordynowanej reakcji potrzebnej do zbadania i zidentyfikowania patogenu, zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób i, co najważniejsze, ratowania życia. Bez odpowiednich procedur i narzędzi

nie ma wątpliwości, że e szybko rozprzestrzeniające się zdarzenie biologiczne o poważnych skutkach spowodowałoby przytłaczający nacisk na osoby i instytucje odpowiedzialne za reagowanie. Brak ustalonych procedur z dużym prawdopodobieństwem podważyłby zaufanie i współpracę potrzebną między pracownikami służby zdrowia, służbami humanitarnymi i urzędnikami bezpieczeństwa, którzy dążyliby do skoordynowanej, skutecznej reakcji międzynarodowej.

Ryzyko

globalne katastrofalne zdarzenia biologiczne nasilają się, nasilane przez coraz bardziej połączone

świat, terroryści i interesu państwa

w broni masowego rażenia, globalnej niestabilności politycznej i szybkim

postępie w biotechnologii.

Aby rozwiązać ten deficyt gotowości, Nuclear Threat Initiative, Centrum Nauki o Zdrowiu i Bezpieczeństwie na Uniwersytecie Georgetown oraz Centrum Rozwoju Globalnego zwołały starszych przywódców ds. zdrowia, pomocy humanitarnej, bezpieczeństwa i polityki do udziału w ćwiczeniu planistycznym mającym na celu zbadanie dowodzenia i kontroli, oraz koordynacja międzynarodowej odpowiedzi na niezwykle i szybko rozprzestrzeniające się wydarzenie biologiczne, które rozpoczęło się w fikcyjnym kraju „Vestia”.

Dramatyczne ćwiczenie ujawniło o poważne luki w międzynarodowej koordynacji, wymianie informacji i przypisywaniu się urzędnikom ds. zdrowia i bezpieczeństwa.

Wywołało to spory wśród czołowych ekspertów co do tego, czy potrzebny jest stały koordynator z siedzibą ONZ, aby ułatwić koordynację między różnymi podmiotami odpowiedzialnymi za reakcję na pandemię. I ujawniło podziały dotyczące poświęcania uwagi i środków na znalezienie sprawców jako sposób na powstrzymanie przyszłych ataków.

W ostatnich latach społeczność międzynarodowa pracowała nad rozwiązaniem niektórych z tych problemów. Na przykład po epidemii wirusa Ebola w Afryce Zachodniej w latach 2014–2016 urzędnicy dokonali znacznych ulepszeń w polityce, planach, finansowaniu i wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w zakresie reakcji na pandemię.

Jednak pomimo tych zmian, trwająca epidemia eboli w Demokratycznej Republice Konga

stała się obecnie drugą co do wielkości w historii, pokazując słabość globalnej zdolności do powstrzymania epidemii w niepewnych warunkach, w których pracownicy służby zdrowia są celem przemocy. Ponadto system pozostaje nietestowany pod kątem zamierzonych zdarzeń biologicznych i innych scenariuszy pandemii o poważnych skutkach – w tym tych, które szybko się rozprzestrzeniają występując w niestabilnych środowiskach, gdzie istnieją możliwości zdrowotne i humanitarne zostałyby szybko przytłoczone, a narody konkurowałyby o ograniczone zasoby, aby zareagować.

1 Schoch-Spana i in., „Globalne katastroficzne zagrożenia biologiczne: w kierunku roboczej definicji”, Health Security 15, no. 4 (sierpień 2017), <https://www.liebertpub.com/doi/full/10.1089/hs.2017.0038>.

2 Zobacz <https://interagencystandingcommittee.org/principals/documents-public/final-iasc-system-wide-level-3-13-activation-procedures> zakaźne; oraz <https://www.who.int/features/qa/health-emergencies-programme/en/>.

Szerzą się plaga: lekcje i zalecenia dotyczące reagowania na celowe zdarzenie biologiczne

W rzeczywistości ci tylko 10 procent ocenianych krajów był o w stanie wykazać bezpieczeństwo biologiczne i bioasekurację w zakresie zapobiegania celowym i przypadkowym epidemiom.³

Niestety Konwencja o Broni Biologicznej (BWC) i jej proces wspierający nie mają niezbędnych zasobów, aby wesprzeć międzynarodową reakcję na takie zdarzenie lub atak sponsorowany przez państwo i nie jest jasne, jak rolę odegrałaby BWC, gdyby doszło do ataku przez grupę niepaństwową. Dodając do pilnej potrzeby zaradzenia lukom w przygotowaniu: stacjonarne drukarki DNA, umożliwione dzięki syntezie enzymatycznej, mogą wkrótce sprawić, że wytwarzanie i modyfikowanie niebezpiecznych środków stanie się jeszcze łatwiejsze i tańsze.⁴

Bill Gates wystosował surowe ostrzeżenie przed taką ewentualnością czołowym urzędnikom ds. bezpieczeństwa i obrony na konferencji bezpieczeństwa w Monachium w 2017 r.: „Ignorujemy związek między bezpieczeństwem zdrowotnym a bezpieczeństwem międzynarodowym na własne ryzyko” – powiedział. W przeddzień monachijskiej konferencji bezpieczeństwa w 2019 r. 18 wysokich rangą przywódców ds. bezpieczeństwa, zdrowia publicznego i organizacji humanitarnych zebrało się, aby odpowiedzieć na szybko rozprzestrzeniającą się plagę, która rozpoczęła się w Westii, jako sposób na dalsze badanie znanych luk w globalnej gotowości do reagowania na poważne konsekwencje, genetycznie zmodyfikowanego agenta i zidentyfikować sposoby na wypełnienie tych luk.

Niniejszy raport przedstawia kluczowe wnioski z ćwiczeń planszowych w Monachium i zawiera

rekomendacje od organizatorów wydarzenia, Elizabeth Cameron z Nuclear Threat Initiative, Rebeci Katz z Centrum Globalnej Nauki o Zdrowiu i Bezpieczeństwa na Uniwersytecie Georgetown oraz Jeremy'ego Konyndyka z Center for Global Rozwój. Ćwiczenie zostało przeprowadzone zgodnie z regułami Chatham House; organizatorzy dołożyli wszelkich starań, aby jak najdokładniej opisać to, co się wydarzyło i jakie wnioski wynikły. Zalecenia zawarte w raporcie zostały poparte dyskusją podczas ćwiczenia planowego, ale nie powinny być przypisywane uczestnikom wydarzenia.

Ważna uwaga: chociaż scenariusz Vestia został opracowany w celu ćwiczenia reakcji na celowe użycie czynnika biologicznego, wiele z tego, co się wydarzyło, miałooby również zastosowanie do innych scenariuszy biologicznych o poważnych konsekwencjach, nietypowych lub potencjalnie katastrofalnych na skalę globalną. W rezultacie zalecenia zawarte w tym raporcie mogą również dotyczyć podobnie niszczycielskich zdarzeń z udziałem nieznanymi agentów, przypadkowo uwolnionych agentów lub epidemii występujących w niezabezpieczonych środowiskach.

³ Dane zaczerpnięto ze Strategicznego Partnerstwa WHO na rzecz Międzynarodowych Regulacji Zdrowotnych (2005) oraz ze strony internetowej poświęconej bezpieczeństwu zdrowotnemu (<https://extranet.who.int/sph/jee-dashboard>) w dniu 24 maja 2019 r. Informacje pochodzą z ukończonych i opublikowanych Wspólnych Ocen Zewnętrznych WHO dla następujących wskaźników: P.6.1 Ogólnorządowy system bezpieczeństwa biologicznego i ochrony biologicznej obiektów dla ludzi, zwierząt i rolnictwa; oraz P.6.2 Szkolenia i praktyki w zakresie bezpieczeństwa biologicznego i ochrony biologicznej. Kraje ocenione jako wykazujące podstawowe możliwości w zakresie bezpieczeństwa biologicznego i bezpieczeństwa biologicznego osiągnęły średni wynik 4,0 lub wyższy.

⁴ Robert F. Service, „New Way to Write DNA Could Turbocharge Synthetic Biology and Data Storage”, Science (2 października 2018 r.), <https://www.sciencemag.org/news/2018/10/new-way-write-dna-could-turbocharge-synthetic-biology-and-data-storage>; i Palluk i in., „De Novo DNA Synthesis Using Polymerase-Nucleotide Conjugates”, Nature Biotechnology 36, (18 czerwca 2018 r.): 645–650, <https://www.nature.com/articles/nbt.4173>.

Wiele luk w przygotowaniu i reagowaniu, a także konflikty między organizacjami są dobrze znane od lat. Wyzwania dla lepszej koordynacji są znaczące, ale nie można ich postrzegać jako niewykonalne. Liderzy we wszystkich sektorach mają obowiązek opracowania lepszych systemów, mechanizmów i procedur ratowania życia i zapobiegania przyszłym potencjalnie katastrofalnym epidemiom. Ryzyko rośnie. Czas sprostać temu wyzwaniu.

REKOMENDACJE ORGANIZATORÓW

Koordynacja międzynarodowa

1. Biuro Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych (UNSG) powinno wyznaczyć stałego koordynatora i/lub jednostkę zajmującą się koordynacją reakcji na zamierzone, poważne konsekwencje lub nietypowe zdarzenia biologiczne.
2. Do grudnia 2019 r. Rada Generalna ONZ powinna wyznaczyć ograniczony czasowo panel ekspertów pod przewodnictwem wyznaczonym stałym moderatorem i/lub jednostką. Panel powinien opracować konkretne narzędzia, aby wypełnić luki w architekturze reakcji związanej z celowymi zdarzeniami biologicznymi.

Wymiana informacji 3. Dyrektor

Generalny ONZ i Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) powinni wspólnie zwołać spotkanie w 2020 r. w celu zaproponowania konkretnych mechanizmów umożliwiających szybką wymianę informacji genetycznych między sektorami podczas zamierzonego zdarzenia biologicznego i innych scenariuszy o poważnych konsekwencjach.

Dochodzenie i atrybucja

4. Sekretarz Generalny ONZ powinien zapewnić formalną, jasną, regularnie wykonywaną procedurę dochodzenia i przypisywania domniemanego użycia broni biologicznej jest solidny i trwały. Celem takiego procesu jest powstrzymanie przyszłego użycia broni biologicznej i powstrzymanie rozprzestrzeniania się choroby po ataku. Powinno to obejmować procesy ukierunkowane na domniemane państwowe lub niepaństwowe użycie broni biologicznej i musi obejmować silniejszy i szybciej rozmieszczany zespół dochodzeniowy za pośrednictwem Mechanizmu dochodzenia w sprawie domniemanego użycia broni chemicznej i biologicznej (UNSGM) Sekretarza Generalnego ONZ.

Finansowanie reakcji i gotowości

5. Państwa członkowskie ONZ powinny pilnie zidentyfikować i szybko zwiększyć finansowanie narodowej gotowości na wypadek pandemii w sektorach zdrowia publicznego i rolnictwa, w tym zdolności przedstawione w ramach Wspólnej Oceny Zewnętrznej WHO (JEE). W ramach tego procesu kraje powinny ustalić poziomy odniesienia i priorytetowo potraktować finansowanie bezpieczeństwa biologicznego i innych celów związanych z sektorem bezpieczeństwa. Powinien to być proces wielosektorowy, który obejmuje sektor.

Pełne ustalenia i zalecenia zaczynają się na stronie 9.

O ćwiczeniu

Zamiar

Ćwiczenie zostało zaprojektowane w celu zidentyfikowania luk, umożliwiających organizatorom zalecenie ulepszeń, które można wprowadzić teraz — przed wystąpieniem zdarzenia — w zakresie globalnej zdolności i zdolności do prowadzenia skoordynowanych, terminowych operacji reagowania i dochodzeń w celu zamierzonych i innych poważnych konsekwencji lub potencjalnie katastrofalnych na skalę globalną wydarzenia.

Uczestnicy

Na stole zebrało się 18 obecnych i byłych przywódców wyszłego szczebla z wieloletnim doświadczeniem w prowadzeniu działań związanych ze zdrowiem publicznym, operacjami humanitarnymi, misjami pokojowymi, organami ścigania i dochodzeniami w zakresie bezpieczeństwa oraz finansowaniem sytuacji kryzysowych w zakresie zdrowia. Uczestników poproszono o rozważenie scenariusza i szczerą przedyskutowanie luk w mechanizmach, koordynacji i wymianie informacji w systemie ONZ w zakresie reagowania na celowe zdarzenia biologiczne o dużych konsekwencjach.

Scenariusz

Fikcyjny scenariusz rozpoczyna się zimą 2018 r., gdy dyrektor generalny WHO zwoła nadzwyczajne posiedzenie w odpowiedzi na prośbę o pomoc ze strony państwa Westii, kraju uwięzionego w niepokoje społeczne, którego rząd uznany przez ONZ opiera się na międzynarodowej koalicji wojskowej, aby poradzić sobie z trwającą ale prawie wygasłą rebelią. Przywódcy Westii mają do czynienia z niezwykle epidemiami na obszarze kraju niedawno opuszczonym przez organizację terrorystyczną. Ludzie skarżą się na objawy grypopodobne – i szybko umierają a wskaźnik śmiertelności przypadków wynosi 80 procent. Choroba wydaje się być dzimną płucną a antybiotyki zwykle stosowane w leczeniu dzimny nie działają.

Gdy przypadki rozprzestrzeniają się na Europę i Stany Zjednoczone, WHO ogłasza stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym, a premier Westii prosi Sekretarza Generalnego ONZ o zbadanie domniemanego użycia broni biologicznej.

W miarę rozwoju scenariusza czynnik jest sekwencjonowany i okazuje się, że jest genetycznie zmodyfikowany i odporny na antybiotyki. Scenariusz kończy się wzięciem odpowiedzialności przez grupę terrorystyczną i raporty wywiadowcze łączą tę grupę z potencjalnym sponsorem państwowym.

Scenariusz się kończy z terrorystą grupa ponoszą odpowiedzialność i raporty wywiadowcze łączą tę grupę z potencjalnym państwem sponsor.

Pytania do eksploracji

Złożony scenariusz został opracowany po części tak, aby przypominał niedawne doświadczenia związane z użyciem broni chemicznej w Syrii oraz przeszłymi i trwającymi kryzysami związanymi z wirusem Ebola. Podczas prowadzonego przez ONZ dochodzenia w sprawie użycia broni chemicznej w Syrii w 2013 r. zastosowano standardowe procedury operacyjne dochodzenia w sprawie domniemanego użycia, prowadzonego przez Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW), w ramach wsparcia Biura ONZ ds. Rozbrojenia (UNODA), powstały w dużej mierze ad hoc. Podobnie ONZ zmagał o się z dowodzeniem i kontrolą podczas reakcji na ebolę w latach 2014–2016, ostatecznie decydując się zbudować misję dowodzenia i kontroli „utrzymując zdrowie” — misję ONZ na rzecz reagowania kryzysowego na ebolę (UNMEER) — który działał słabiej i był krytykowany jako nieskuteczny. Dodatkowo, trwająca epidemia eboli w Demokratycznej Republice Konga jest napędzana niestabilnością geopolityczną strachem.

Nie był więc niespodzianką, że połączenie bezpieczeństwa, humanitarnego i publicznego wymiaru kryzysu, odegrane podczas ćwiczeń w Monachium, spowodowało zamieszanie i spowodowało o znaczne obciążenie przywódców odpowiedzialnych za reakcję na szczeblu krajowym, regionalnym i międzynarodowym. Celem było ujawnienie korzeni tego napięcia i zamieszania, aby organizatorzy mogli określić jasne zalecenia dotyczące pilnych działań w celu usunięcia luk w organizacji i zdolności, z jakimi boryka się nasz obecny międzynarodowy system reagowania na zdarzenia biologiczne o poważnych konsekwencjach.

W tym celu poproszono przywódców o udzielenie odpowiedzi na konkretne pytania w całym tekście. Pomiędzy nimi:

- Kto i jakie organizacje odpowiadają za zajęcie się wcześniej prośbą Westii o pomoc?
- Jak ONZ zareaguje na prośbę Westii o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie możliwego ataku biologicznego?
- Czy powinien istnieć konkretny przywódca ONZ dla nadrzędnej koordynacji w kryzysie takim jak ten? W takim razie, kto i w jakiej organizacji?
- Wśród oznak, że wybuch był nietypowy, co spowodowało zaangażowanie agencji bezpieczeństwa, takich jak UNODA i INTERPOL?
- Kto powinien odpowiadać za komunikację, aby zarządzać niepokojem społecznym i zapobiegać niepotrzebnym działaniom, które mogłyby negatywnie wpłynąć na gospodarkę?

Szerzą się plaga: lekcje i zalecenia dotyczące reagowania na celowe zdarzenie biologiczne

- W jaki sposób należy prowadzić pobieranie próbek i analizę oraz udostępniać informacje między różnymi zaangażowanymi podmiotami zajmującymi się zdrowiem publicznym, bezpieczeństwem i działaniami humanitarnymi?
- W jaki sposób poufne informacje dotyczące bezpieczeństwa powinny być udostępniane rządowi krajowemu i respondentom?

Kluczowe punkty do dyskusji

Dyskusję poprowadził y trzy kluczowe, nadrzędne pytania, które w niektórych przypadkach wywoływały y znaczne różnice zdań:

1. W jaki sposób należy osiągnąć nadzrędną koordynację dla zamierzonego wydarzenia biologicznego?
Ponieważ żaden interesariusz nie pełni jasno koordynującej roli we wszystkich aspektach reakcji na celowe zdarzenie biologiczne, przywódcy pracowali nad zidentyfikowaniem istniejących podmiotów, które powinny być odpowiedzialne za koordynację, i debatowali, czy potrzebny jest nowy podmiot lub struktura.
2. W jaki sposób informacje między sektorami powinny być udostępniane i koordynowane w różnych aspektach dochodzenia atrybucyjnego, reagowania w zakresie zdrowia publicznego i akcji humanitarnej?
Uznając bariery w dzieleniu się informacjami, które mogą utrudniać skuteczne reakcje w zakresie zdrowia publicznego, pomocy humanitarnej i atrybucji na celowe zdarzenie biologiczne, przywódcy zmagali się z brakiem przejrzystych mechanizmów wymiany informacji dla organizacji zaangażowanych w reagowanie na zdrowie publiczne, badanie atrybucji i akcje humanitarne, które może spowodować awarię ogólnej odpowiedzi.
3. W jaki sposób powinno być prowadzone dochodzenie atrybucyjne zamierzonego zdarzenia biologicznego podczas aktywnej akcji zdrowia publicznego i humanitarnej? Ćwiczenie ujawniło luki w standardowych procedurach operacyjnych i mechanizmach wdrażania dochodzenia atrybucyjnego podczas trwającego stanu zagrożenia zdrowia publicznego, a uczestnicy podkreślili, że mechanizmy koordynacji i komunikacji między UNODA, krajowymi i regionalnymi zespołami śledczymi oraz INTERPOLEM nie zostały dobrze zdefiniowane w sytuacjach, które mogą potencjalnie obejmować zaangażowanie zarówno terrorystyczne, jak i państwowe.

Ćwiczenie to nie koncentrowało się na gotowości krajowej, chociaż uczestnicy planują odpowiednio podkreślić znaczenie gotowości krajowej i głównych niedoborów finansowych w wypełnianiu luk w globalnym bezpieczeństwie zdrowotnym. Scenariusz został zaprojektowany w celu zidentyfikowania rekomendacji, które poprawiłyby reakcję między organizacjami. Organizatorzy wydarzenia uznają silnie wspierając międzynarodowe wysiłki na rzecz przyspieszenia krajowego planowania działań na rzecz bezpieczeństwa zdrowotnego oraz mobilizacji zasobów krajowych i opartych na darczyńcach, aby szybko wypełnić luki i zwiększyć gotowość.

UCZESTNICY ĆWICZEŃ

KLUCZOWE

Pan Elhadj jako Sy
Sekretarz Generalny Międzynarodowej
Federacji Czerwonego Krzyża i Czerwonego
Towarzystwa Półksiężycy
Współprzewodniczący ds. globalnej gotowości
Rada Monitorująca
Były Dyrektor ds. Partnerstwa i Rozwoju
Zasobów,
Międzynarodowe Dzieci ONZ
Fundusz kryzysowy
Dr Gro Harlem Brundtland
Współprzewodniczący Rady ds.
Monitorowania Globalnej Gotowości
Były premier Norwegii
Były dyrektor generalny Światowej
Organizacji Zdrowia
Uwagi i opinie wygłoszone zaocznie

UCZESTNICY

Dr Sybille Bauer
Dyrektor ds. Studiów Programu
Uzbrojenia i Rozbrojenia, Sztokholmski
Międzynarodowy Instytut Badań nad
Pokojem
Pan Stephen Cornish
Dyrektor Generalny Fundacji Davida
Suzuki
Były dyrektor wykonawczy
Médecins Sans Frontières / Doctors
Without Borders Canada
Dr Chris Elias
Prezes Global Development
Division, Fundacja Billa i Melindy
Gates
Członek Rady ds. Monitorowania
Globalnej Gotowości
Dr Tim Evans
Starszy Dyrektor ds. Zdrowia, Żywności
i Populacji, Grupa Banku Światowego
Członek Rady ds. Monitorowania
Globalnej Gotowości

Sir Jeremy Farrar
Dyrektor, Wellcome Trust
Członek, Globalna Gotowość
Rada Monitorująca

Pan Jean-Marie Guéhenno
Starszy Doradca, Centrum
Dialogu Humanitarnego
Distinguished Fellow, Brookings
Instytucja

Były podsekretarz generalny ds. operacji
pokojowych

Organizacja Narodów Zjednoczonych

Były prezes i szef
Dyrektor Wykonawczy, Międzynarodowy
Grupa kryzysowa

Sir John Holmes
Przewodniczący Komisji Wyborczej
Były podsekretarz generalny ds.
humanitarnych i

Koordinator pomocy w nagłych wypadkach,
Biuro ONZ ds

Koordynacja Humanitarna
Sprawy

Pan Jeremy Jurgens
Dyrektor Zarządzający, Szef
Centrum Globalnego Przemysłu i

Inteligencji Strategicznej, Świat
Forum Ekonomiczne

Pani Angela Kane
Senior Fellow, Wiedeńskie Centrum
Rozbrojenia i Nieproliferaacji

Były Wysoki Przedstawiciel ONZ
ds. Rozbrojenia

Pan Boon Hui (Paul) Khoo
Senior Fellow, College Służby Cywilnej,
były prezes INTERPOL

Pan Won-soo Kim
Distinguished Professor, Graduate
School of International Studies, Yonsei
University, Korea
Były wysoki przedstawiciel Biura
Narodów Zjednoczonych ds.
Rozbrojenia

Dr Jane Holl Lute
Prezes i dyrektor naczelny SICPA
North America Były zastępca
sekretarza generalnego ds. wsparcia
misji, Departament Operacji
Pokojowych ONZ Były zastępca
sekretarza Departamentu Bezpieczeństwa
Wewnętrznych Stanów Zjednoczonych

Ernest J. Moniz
Współprzewodniczący i dyrektor
generalny NTI
Były sekretarz ds. energii USA

Ambasador Hadiza Mustapha
Doradca Przewodniczącego,
Komisja Unii Afrykańskiej w sprawie
Pokój, bezpieczeństwo i rozwój

Sam Nunn

Współprzewodniczący, NTI
Były senator USA

Pan Heiko Rottmann-Grossner Szef
Departamentu Bezpieczeństwa
Zdrowia Niemieckiego Federalnego
Ministerstwa Zdrowia

Ambasador Ahmet Üzümcü
Były Dyrektor Generalny,
Organizacja ds. Zakazu
Broń chemiczna

KOORDYNATOR

Dr Kevin O'Prey
Konsultant NTI

Wnioski i zalecenia

Podczas ćwiczeń w Monachium zidentyfikowano poważne luki w nadrzędnej koordynacji, komunikacji, wymianie informacji i podziale między podmiotami zajmującymi się zdrowiem publicznym, organizacjami humanitarnymi i bezpieczeństwem podczas celowego zdarzenia biologicznego.

Kluczowymi tematami, którymi należało się zająć, były:

- Nadrzędna koordynacja międzynarodowa
- Udostępnianie informacji
- Dochodzenie i atrybucja
- Finansowanie reagowania i gotowość krajowej.

W ramach każdego tematu organizatorzy przedstawili rekomendacje dotyczące obaw zgłoszonych podczas ćwiczenia. Zalecenia te odzwierciedlają poglądy organizatorów wydarzenia i nie powinny być przypisywane uczestnikom ćwiczenia planszowego.

TEMAT Nadrzędna międzynarodowa koordynacja

Wyniki

Starsi przywódcy zebrani w Monachium gorąco debatowali nad użyteczność ciągłego, pojedynczego, nieoperacyjnego koordynatora dla celowych wydarzeń biologicznych. Wszyscy uczestnicy zgodzili się, że chociaż WHO prawdopodobnie poprowadzi reakcję zdrowia publicznego w przypadku celowego zdarzenia biologicznego, złóżone wyzwania polityczne i bezpieczeństwa przewyższają wiedzę i możliwość WHO, co czyni ją słabo przystosowaną do koordynowania całego światowego, wielomisyjnego wysiłku na ważne wydarzenie.

Niektórzy uczestnicy wezwali do wyznaczenia jednego moderatora w ONZ i poza WHO przed takim wydarzeniem. Eksperti ci zauważ yli, że rządy krajowe i organizacje regionalne szybko zostałyby przytł ocone podczas celowego i globalnie rozprzestrzeniającego się zdarzenia biologicznego. Argumentowali, że sformalizowany, nadrzędny koordynator w ramach ONZ może służyć jako ś rodek odstrasżający od przyszłego uż ycia broni biologicznej. Jednak inni uczestnicy sprzeciwiali się wyznaczeniu takiej osoby na rzecz bardziej doraź nego podejś cia, które wyznaczałoby gł ównego facylitatora w zależ noś ci od okolicznoś ci wydarzenia.

Liczba z

Uczestnicy

potwierdził potrzebę

dla bardziej przejrzystego

wyznaczenie ról i

przywództwa

ustalenia w poprzek

struktura ONZ ...

Uczestnicy ci ostrzegali również przed tworzeniem koordynatora operacyjnego, ostrzegając, że koordynator może wprowadzić zamieszanie wś ród podmiotów ONZ, z których każdy powinien mieć swoją własną okreś loną rolę i funkcje operacyjne w terenie. Wielu uczestników potwierdziło potrzebę jas niejszego wyznaczenia ról i ustaleń dotyczących przywództwa w strukturze ONZ w odniesieniu do zamierzonych zdarzeń biologicznych o duż ych skutkach, szybko rozprzestrzeniających się, zauważ ając, że uł atwiłoby to reagowanie, biorąc pod uwagę potrzebę koordynacji między zdrowiem publicznym, operacje humanitarne i związane z bezpieczeństwem oraz badanie atrybucji.

Na koniec uczestnicy zauważ yli, że scenariusz opierał się na państwie spół dzielczym (Vestia). W innych okolicznoś ciach suwerenne kraje, które ostatecznie mająduż e uprawnienia do decydowania, czy zgł ościć lub zezwolić na dochodzenie w sprawie epidemii, która rozprzestrzenia się w ich granicach i poza nimi, mogąnie być tak chętne do współ pracy.

Podczas ćwiczenia uczestnicy poczynili również następujące obserwacje:

- ONZ w przeszł oś ci mianował a, w duż ej mierze ad hoc, specjalnych przedstawicieli do koordynowania reakcji na szczególnie trudne wydarzenia, w tym uż ycie broni chemicznej w Syrii oraz sprawę Misji ONZ ds. Reagowania Kryzysowego na Ebolę (UNMEER). Jednak takie podejś cie może sprawić, że wyznaczony facylitator może zacząć od zera, bez fundamentu lub personelu, na którym mógłby się oprzeć.
- Wcześ niejsze wyznaczenie zidentyfikowanego „koordynatora” lub „specjalnego przedstawiciela UNSG” mogłoby uł atwić ujednolicone zaangaż owanie wś b zdrowia publicznego, pomocy humanitarnej i dochodzeniowej podczas zamierzonego zdarzenia biologicznego. Takie istniejące wcześ niej oznaczenie mogłoby również służyć jako ś rodek odstrasżający przed ponownym zał adunkiem podczas obecnego kryzysu i/lub przyszłego uż ycia broni biologicznej.
- Z drugiej strony, istniejące podejś cia, które nie opierają się na istniejącej wcześ niej funkcji moderatora lub koordynacji, ale zamiast tego wyznaczają specjalnego wysł annika lub nadrzędnego koordynatora po rozpoczęciu wydarzenia, mogą pozwolić na reakcję ukierunkowaną na specyficzny charakter wydarzenia, o którym mowa. Takie podejś cie szanuje również istniejącą strukturę ONZ i jednoś ć wysił ków w zakresie reagowania na sytuacje humanitarne i katastrofy.
- Cał kowicie nowa struktura odpowiedzi, stworzona poza istniejącymi instrumentami i specyficzna dla celowe zdarzenia biologiczne mogabyć mylące. Potrzebny jest jednak mechanizm wł ażenia funkcji badania atrybucji do trwającej pomocy humanitarnej ONZ i zdrowia publicznego na wypadek pandemii, a obecny system nie ma takiego mechanizmu.

Szerzą się plaga: lekcje i zalecenia dotyczące reagowania na celowe zdarzenie biologiczne

- Ćwiczenie mapowania może być przydatne do określenia ról i obowiązków w całym systemie ONZ w odpowiedzi na celowe zdarzenie biologiczne. Takie ćwiczenie może zidentyfikować odmienne potrzeby w zakresie personelu, szkolenia, potwierdzenia laboratoryjnego, wymiany informacji oraz gromadzenia zapasów środków ochrony osobistej i medycznych środków zaradczych, które mogą wystąpić w takim przypadku.
- Skoordynowana komunikacja dotycząca spraw publicznych i ryzyka między krajami dotkniętymi katastrofą oraz w ramach ONZ będą miała kluczowe znaczenie dla zminimalizowania niepokoju publicznego podczas celowego zdarzenia biologicznego.
- Ponieważ dotknięte kraje zachowują swoją suwerenność i podczas wybuchu epidemii, skuteczna reakcja i przypisanie będą zależały od współpracy między dotkniętymi państwami a systemem ONZ.

Rekomendacje Organizatorów

Biuro Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych powinno wyznaczyć stałego mediatora i/lub jednostka zajmująca się koordynacją reakcji na celowe, poważne konsekwencje lub nietypowe działania biologiczne wydarzenia.

W ciągu pierwszych dni i tygodni zamierzonego zdarzenia biologicznego, poprzez stworzenie i uwolnienie nowego lub zmodyfikowanego czynnika lub innego scenariusza o poważnych konsekwencjach, prawdopodobnie pojawi się wiele nieporozumień co do tego, co się stało, co to spowodowało i czy zdarzenie miało miejsce naturalnie, przypadkowe lub celowe.

Wyznaczenie osoby i/lub jednostki w Biurze Rady Generalnej zapewniłoby istotną funkcję komunikacji i koordynacji międzysektorowej. Taki facylitator i/lub jednostka powinna:

- Być wyraźnie upoważniona i upoważniona do pełnienia funkcji moderatora odpowiedzialnej za koordynację reakcji, ale nie powinien mieć bezpośrednich obowiązków operacyjnych. Koordynator powinien być raczej odpowiedzialny za zwoływanie kluczowych instytucji i opracowywanie dostosowanych planów w celu reagowania na konkretne wyzwania, które wynikają z celowych i innych nietypowych biologicznych konsekwencji o wysokich skutkach wydarzenia.
- Istnieją poza WHO, Biurem ONZ ds. Koordynacji Spraw Humanitarnych (UNOCHA) lub UNODA — ale angażuj wszystkie trzy organizacje — aby móc angażować się, koordynować i ułatwiać działania w ramach tych trzech organizacji i między nimi oraz z UNSG.
- Używaj „czasu pokoju” tam, gdzie nie ma natychmiastowego kryzysu, aby planować, przeprowadzać regularne ćwiczenia oraz identyfikować i wypełniać luki w standardowych procedurach operacyjnych, aby promować jednoczesny wysiłek w ramach działań w zakresie zdrowia publicznego, pomocy humanitarnej i bezpieczeństwa w przypadku wystąpienia zdarzeń. Ponadto wyznaczony moderator i/lub jednostka, pracująca we współpracy z UNSG, WHO, UNODA i UNOCHA, powinna opracować wytyczne dotyczące udostępniania informacji i danych dla społeczeństwa podczas reakcji na celowe zdarzenie biologiczne.
- Współpracuj z Centrum Operacyjnym i Kryzysowym ONZ (UNOCC) w celu przeprowadzenia corocznych ćwiczeń dotyczących zamierzonych zdarzeń biologicznych i innych potencjalnie katastrofalnych na skalę światową scenariuszy biologicznych w celu zrozumienia luk i powstrzymania celowego użycia.

Szerzą się plaga: lekcje i zalecenia dotyczące reagowania na celowe zdarzenie biologiczne

Do grudnia 2019 r. UNSG powinna wyznaczyć ograniczony czasowo panel ekspertów, kierowany przez wyznaczonego stałego moderatora i/lub jednostkę. Panel powinien opracować konkretne narzędzia, aby wypełnić luki w architekturze reakcji związane z celowymi zdarzeniami biologicznymi.⁵

Panel ekspertów powinien:

- Przedstawić zalecenia dotyczące przyjęcia, aby wypełnić istniejące luki w reakcji międzynarodowej architektura dla zamierzonych wydarzeń biologicznych do września 2020 r.
- Rozpocznij mapowanie, aby ocenić, które części systemu ONZ byłyby zaangażowane w reakcję na celowe zdarzenie biologiczne, które laboratoria mogłyby wniesić wkład, jakie istniejące instrumenty międzynarodowe, mandaty lub inne organy są istotne oraz które nowe organy i informacje mogłyby być wymagane wspólne potrzeby i struktury. Działanie to powinno obejmować przegląd istniejących Wytycznych ONZ dotyczących klastrów zdrowotnych⁶ i protokołu u Międzyagencyjnego Stałego Komitetu (IASC) i może opierać się na istniejących staraniach w celu zmapowania kluczowych interesariuszy.⁷
- Aktualizuj lub rozwijaj wytyczne systemowe ONZ, aby szczegółowo określić, w jaki sposób każda zaangażowana organizacja będzie współpracować z innymi w celu dzielenia się informacjami, w tym podczas wydarzeń z udziałem organizacji bezpieczeństwa i różnych strumieni danych.

Udostępni

informacji o motywie

Wyniki

Uczestnicy ćwiczeń ogólnie zgodzili się, że zaangażowane strony, w tym liderzy bezpieczeństwa, mają „obowiązek dzielenia się” wszelkimi informacjami, które mogą pomóc w reagowaniu na zdrowie publiczne i humanitarne podczas celowego zdarzenia biologicznego. Omówili bariery dla takiej wymiany informacji, zwracając uwagę na fundamentalne napięcia między (a) potrzebą przejrzystości i wymiany informacji o próbkach i danych genetycznych w celu maksymalizacji skuteczności reakcji zdrowia publicznego; b) koniecznością zachowania przez ratowników humanitarnych neutralności i niezależności politycznej w celu uzyskania i utrzymania bezpiecznego dostępu do ludności w strefach konfliktu; oraz (c) skłonnością organizacji krajowych i międzynarodowych do ukrywania informacji uzyskanych za pośrednictwem kanałów dochodzenia w sprawie bezpieczeństwa w celu ustalenia źródła ataku.

Podczas ćwiczenia uczestnicy poczynili również następujące obserwacje:

- Ważne – i bardzo trudne – będzie pokonanie barier w dzieleniu się informacjami wśród społeczeństwa służby zdrowia, działań humanitarnych i badacze atrybucji.
- Trudno będzie określić konkretny mechanizm umożliwiający szybkie udostępnianie danych sektora bezpieczeństwa między organizacjami międzynarodowymi i rządami krajowymi. Uczestnicy również wyrazili

⁵ Chociaż to ćwiczenie na stole skupiało się na zamierzonym uwalnianiu biologicznym, zalecenia te miałyby zastosowanie również do innych poważnych konsekwencji scenariusze, a także reakcje na epidemie, które muszą mieć miejsce w politycznie niestabilnym lub niepewnym środowisku.

⁶ Health Cluster Guide (czerwiec 2009), <https://www.who.int/health-cluster/resources/publications/hc-guide/en/>.

⁷ Odpowiadając na celowe zdarzenia biologiczne, Georgetown University Medical Center, Center for Global Health Science and Security, https://ghss.georgetown.edu/dbe_response.

Szerzą się plaga: lekcje i zalecenia dotyczące reagowania na celowe zdarzenie biologiczne

Obawy, że zaangażowanie INTERPOLU, UNODA i elementów bezpieczeństwa w rządach krajowych – w zależności od tego, czy podejrzewa się terrorystę, państwo, czy jedno i drugie – jeszcze bardziej skomplikuje wymianę informacji podczas celowego zdarzenia biologicznego.

- Nadrzędny imperatyw powstrzymania epidemii powinno być łagodzenie cierpienia i nie powinno być ograniczeń w dzieleniu się informacjami, które mogłyby utrudnić szybką reakcję zdrowia publicznego i humanitarną
- Wymiana danych genetycznych w tym scenariuszu może być utrudniona ze względu na interpretację Protokołu z Nagoi w sprawie dostępu i podziału korzyści, który opracowano w 2010 r. jako dodatkowe porozumienie do Konwencji o różnorodności biologicznej z 1992 r. Mechanizmy zaawansowane, takie jak istniejące wcześniej umowy o transferze materiałów, oferując jedno z możliwych sposobów zapewnienia szybkiego udostępniania danych podczas wybuchu epidemii, jednocześnie nie chronią suwerenności narodowej prawa do przyszłej publikacji danych.

- Tworzenie i utrzymywanie zapory między informacjami zebranymi podczas atrybucji dochodzenia i informacje zebrane z dochodzenia dotyczącego zdrowia publicznego mogą być ważne, aby szybko przypisać atak i zapobiec „przeładowaniu” lub szybko powtarzającym się atakowi. Jednak mechanizmy szybkiej i bezpiecznej wymiany informacji między urzędnikami służby zdrowia i bezpieczeństwa będą niezbędne do powstrzymania rozprzestrzeniania się choroby i ratowania życia.
- W strefie konfliktu wystąpi napięcie między operacjami bezpieczeństwa a operacjami pomocy medycznej. Jeśli zaangażowanie organizacji humanitarnych w opanowanie epidemii jest postrzegane jako powiązane z reakcją bezpieczeństwa lub wspierające – zwłaszcza poprzez wymianę informacji – może to podważyć wysiłki na rzecz powstrzymania epidemii. Z tego powodu pracownicy organizacji humanitarnych prawdopodobnie niechętnie korzystają z ich danych w dochodzeniu atrybucyjnym, co może utrudnić wymianę informacji między sektorami podczas wydarzenia.

Rekomendacja organizatorów

Rada Generalna ONZ i Dyrektor Generalny WHO powinni wspólnie zwołać spotkanie w 2020 r. w celu zaproponowania konkretnych mechanizmów umożliwiających szybką wymianę informacji genetycznych między sektorami podczas zamierzonego zdarzenia biologicznego i innych scenariuszy o poważnych konsekwencjach.

Wymiana informacji podczas kryzysu biologicznego o poważnych skutkach, w tym zamierzonego zdarzenia biologicznego, powinna być traktowana priorytetowo przede wszystkim w ramach skutecznej pomocy w zakresie zdrowia publicznego i pomocy humanitarnej w celu ratowania życia. Jednocześnie nie ważne jest również zbadanie i przypisanie ataku, aby powstrzymać rozprzestrzenianie się choroby i zapobiec dalszemu stosowaniu.

8 Protokół z Nagoi w sprawie dostępu i podziału korzyści, Konwencja o różnorodności biologicznej, <https://www.cbd.int/abs/>.

- UNSG i Dyrektor Generalny WHO powinni współpracować już teraz – przed wysokimi konsekwencjami zdarzenia biologicznego – stworzenie warunków, które umożliwią szybkie udostępnianie danych genetycznych i próbek. Należy zbadać stałe umowy o transferze materiałów w celu ułatwienia udostępniania danych i próbek.
- Przed zamierzonym zdarzeniem biologicznym UNSG, WHO, INTERPOL i UNOCHA powinna pilnie wypracować mechanizm(y) wymiany informacji między organizacjami bezpieczeństwa i państwami członkowskimi ONZ, w tym poprzez wykorzystanie ćwiczeń funkcjonalnych między organizacjami i sektorami.

TEMAT Badanie i atrybucja

Wyniki

Scenariusz ćwiczeń planowych celowo zawierał twierdzenia o wykorzystywaniu przez terrorystów i link do potencjalnego sponsora państwowego. W tym kontekście uczestnicy dyskutowali o mechanizmach uruchamiania badania atrybucji zamierzonych zdarzeń biologicznych. Zauważyli, że poprzednie próby reagowania na celowe zdarzenia związane z bronią chemiczną w tym działaniach ledwie i atrybucyjne mechanizmów związanych z użyciem broni chemicznej w Syrii, były zależne od osobowości, prowadzone ad hoc i zakończyły się sukcesem w dużej mierze dzięki wyznaczeniu silnego przywództwa przez UNSG oraz dzięki rozległej wiedzy fachowej dostępnej w OPCW.

Podczas ćwiczenia uczestnicy poczynili również następujące obserwacje:

- Istnieje spór co do natychmiastowości skupienia się na badaniu atrybucji podczas zamierzonego zdarzenia biologicznego. Eksperci z dużym doświadczeniem w zakresie zdrowia publicznego lub humanitarnego generalnie twierdzili, że dochodzenie atrybucyjne powinno zająć miejsce na drugim miejscu w stosunku do zdrowia publicznego i działań humanitarnych; ci, którzy stali na stanowiskach bardziej skoncentrowanych na bezpieczeństwie, twierdzili, że badanie atrybucji byłoby niezbędne do powstrzymania kolejnego ataku i ostatecznie do zrozumienia potrzebnego do powstrzymania rozprzestrzeniania się choroby.
- Nie jest jasne, czy i – jeśli tak – w jaki sposób, dochodzenie dotyczące atrybucji może lub powinno być „zaporą” od działań w zakresie zdrowia publicznego i humanitarnych. Liderzy zdrowia publicznego, którzy wzięli udział w ćwiczeniu planszowym, wyrazili obawy, że zaporą może negatywnie wpłynąć na reakcję na rozprzestrzeniającą się epidemię, podczas gdy specjaliści ds. bezpieczeństwa wezwali do rozważenia zapory jako niezbędnej do skutecznej atrybucji.
- Współpraca suwerennych rządów narodowych w dotkniętych krajach będzie miała kluczowe znaczenie dla udanego dochodzenia w sprawie atrybucji prowadzonego przez ONZ i jest warunkiem skutecznego dochodzenia w obrębie suwerennych granic. Na przykład misja rozpoznawcza ONZ w Syrii odbyła się na zaproszenie rządu Syrii.
- W stosunkowo słabym dotkniętym państwie istnieje duży potencjał upadku rządu, co może stworzyć dodatkową przeszkodę dla prowadzonego przez ONZ dochodzenia w sprawie atrybucji.

Szerzą się plaga: lekcje i zalecenia dotyczące reagowania na celowe zdarzenie biologiczne

- Deficyt przywództwa jest prawdopodobny podczas celowego zdarzenia biologicznego, ze względu na brak określonej jednostki, takiej jak OPCW ds. broni chemicznej, która mogłaby zapewnić personel i wsparcie dla śledztwa w sprawie domniemanego użycia broni biologicznej. Jednak uczestnicy również nie wierzyli, że byłoby możliwe lub politycznie wykonalne utworzenie „OPBW”, a także nie zalecili przydzielenia OPCW misji dochodzeniowej ukierunkowanej na broń biologiczną
- Zamiast konkretnej organizacji, której zadaniem jest przeprowadzenie atrybucji śledztwa, istnieje pilna potrzeba wyszkolonego, globalnego zespołu ekspertów dostępnych do reagowania na zamierzone i inne zdarzenia biologiczne o dużym skutkach. Niezbędna jest kadra uprzednio wyznaczonych, przeszkolonych i przeszkolonych ekspertów do prowadzenia dochodzeń w celu ustalenia faktów.
- Niezbędne jest pociąganie do odpowiedzialności tych, którzy rozmieszczają broń masową niszczenie i przestępstwa z nimi związane, w szczególności w celu odstraszania przyszłych podmiotów i wzmocnienia norm przeciwko użyciu broni biologicznej.
- Polityka w ONZ, w tym trwająca i niepowiązana polityka nieporozumienia między krajami P-5 prawdopodobnie wpłynęła na skuteczność i wyniki wszelkich dochodzeń atrybucyjnych prowadzonych przez ONZ, nawet w przypadku wcześniej wyznaczonego, niezależnego i bezstronnego koordynatora.

BWC, UNODA,
i INTERPOL

obecnie brakuje
autorytetu, siły
roboczej i
mandatu do obsługi
takie wydarzenie.

Rekomendacja organizatorów

Sekretarz Generalny ONZ powinien zapewnić solidną i trwałą formalną jasną regularnie przeprowadzaną procedurę dochodzenia i przypisywania domniemanego użycia broni biologicznej. Celem takiego procesu jest powstrzymanie przyszłego użycia broni biologicznej i powstrzymanie rozprzestrzeniania się choroby po ataku. Powinno to obejmować procesy ukierunkowane na domniemane państwowe lub niepaństwowe użycie broni biologicznej i musi obejmować silniejszy i szybciej rozmieszczany zespół dochodzeniowy za pośrednictwem Mechanizmu dochodzenia w sprawie domniemanego użycia broni chemicznej i biologicznej (UNSGM) Sekretarza Generalnego ONZ.

Nie ma wątpliwości, że jeśli światowi przywódcy szybko wezmą do zbadania źródła i rozprzestrzeniania się zamierzonego ataku biologicznego, aby zidentyfikować sprawcę (sprawców) i powstrzymać dalsze wykorzystanie. Jednak źródło ataku może być nieznaną i trudną do ustalenia podczas już mylącej i rozprzestrzeniającej się na całym świecie epidemii i nie jest jasne, które organizacje miałyby zasoby, siły robocze i protokoły do prowadzenia dochodzenia związanego z bezpieczeństwem — w szczególności jeśli źródło ataku pozostaje niejasne przez dłuższy czas. BWC, UNODA i INTERPOL obecnie nie mają uprawnień, siły roboczej ani mandatu do obsługi takiego zdarzenia.

- Rada Generalna ONZ powinna zapewnić UNODA zasoby i władze niezbędne do prowadzenia: Misje informacyjne UNSGM, które obejmowałyby mandat dochodzenia w sprawie przypisania, niezależnie od tego, czy domniemane użycie było wynikiem ataku terrorystycznego, czy sponsorowanego przez państwo. UNODA powinna opracować jasny protokół dla operacji, w tym najlepsze praktyki współpracy z szerszymi operacjami humanitarnymi i zdrowia publicznego, które mogą być w toku.
- UNSGM powinno być regularnie ćwiczone w przypadku scenariuszy biologicznych, z dostępem do wykazu przeszkolonych i globalnie zróżnicowani eksperci.

- UNSG, we współpracy z UNODA, WHO i INTERPOLEM, powinien wyznaczyć konkretną sieć zaufanych laboratoriów odpowiedzialną za otrzymywanie dowodów i próbek związanych z dochodzeniem dotyczącym atrybucji zamierzonego zdarzenia biologicznego, a także za ustalenie łańcucha dowodowego. Korzystanie z takiej sieci laboratoryjnej powinno być regularnie ćwiczone.
- Kraje powinny ustanowić specjalne wytyczne i protokoły ustaleń dotyczące łączenia organizacji bezpieczeństwa, w tym funkcjonariuszy organów ścigania, z agencjami zdrowia publicznego i weterynaryjnymi w przypadku podejrzenia zamierzonego zdarzenia biologicznego. Krajowe Plany Działania na rzecz Bezpieczeństwa Zdrowia, które są zgodne z procesem JEE Międzynarodowych Przepisów Zdrowotnych WHO (IHR) powinny określać priorytety kamieni milowych dla osiągnięcia tego wymogu.

TEMAT Finansowanie reagowania i gotowości narodowej

Wyniki

Nadal poważnie brakuje globalnych środków finansowych na reagowanie na pandemię, w tym środków na ewakuację służb zdrowia publicznego i pomocy humanitarnej, gromadzenie i dystrybucję środków ochrony osobistej, odpowiednią izolację i kwarantannę dotkniętych chorobosób oraz szybki rozwój, dystrybucję i wydawanie medycznych środków zaradczych. Chociaż ćwiczenie nie miało na celu zaradzenia istniejącym poważnym brakom w przygotowaniu narodowym, uczestnicy podkreślili związek między możliwościami danego kraju a skuteczną międzynarodową reakcją na celowe zdarzenie biologiczne.

Uczestnicy dokonali również następujących obserwacji:

- Sektor prywatny chciałby pomóc w reakcji na zamierzone lub w inny sposób mające poważne konsekwencje zdarzenie biologiczne; jednak obecnie nie istnieją żadne ramy („strona receptora”), które umożliwiłyby prywatnym firmom podłączenie się do odpowiedzi i udostępnienie zasobów w bardziej skoordynowany sposób.
- Medyczne środki zaradcze i sprzęt ochrony osobistej będą kluczowe w ograniczaniu rozprzestrzeniania się epidemii w scenariuszu. Kluczowe będą globalnie skoordynowane protokoły opracowywania, gromadzenia, dystrybucji i wydawania medycznych środków zaradczych.
- Potrzebna jest większa siła robocza do reagowania na zdarzenia biologiczne o poważnych skutkach, w tym: szkolenie dla pracowników służb zdrowia na pierwszej linii.
- Lepsze globalne możliwości nadzoru są wymagane do pozyskiwania danych, zaawansowanych analiz i prognoz rozprzestrzeniania się epidemii.

Rekomendacja organizatorów

Państwa członkowskie ONZ powinny pilnie zidentyfikować i szybko zwiększyć finansowanie krajowej gotowości na wypadek pandemii w sektorach zdrowia publicznego i rolnictwa, w tym zdolności przedstawione w ramach WHO JEE. W ramach tego procesu kraje powinny ustalić poziomy odniesienia i priorytetowo potraktować finansowanie bezpieczeństwa biologicznego i innych celów związanych z sektorem bezpieczeństwa. Powinien to być proces wielosektorowy, obejmujący sektor prywatny.

Szerzą się plaga: lekcje i zalecenia dotyczące reagowania na celowe zdarzenie biologiczne

Bez względu na to, jak zsynchronizowany stanie się system ONZ w zakresie zamierzonych zdarzeń biologicznych, nadal występują znaczne deficyty w finansowaniu, zarządzaniu krajowym oraz gotowości na poziomie krajowym i lokalnym do zapobiegania, wykrywania i reagowania na wszelkie zdarzenia biologiczne o poważnych skutkach, w szczególności takie, które szybko się rozprzestrzeniają globalnie.

- Państwa członkowskie ONZ powinny priorytetowo traktować finansowanie Programu WHO ds. Nadzwyczajnych Problemów Zdrowotnych, UNSGM, organizacji humanitarnych i innych odpowiednich programów wymaganych do skutecznej reakcji na poważne konsekwencje lub celowe zdarzenia biologiczne.
- Wszystkie państwa członkowskie ONZ powinny poddać się zewnętrznym ocenom oraz opublikować i sfinansować luki zidentyfikowane przez WHO JEE i ocenę wydajności usług weterynaryjnych przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE).⁹ G-7 i G-20 powinny pilnie potraktować pomoc dla wypełnienia luk w globalnej gotowości w 2019 i 2020 roku.
- Koszty wdrożenia Krajowych Planów Działania na rzecz Bezpieczeństwa Zdrowia powinny być oszacowane i sfinansowane dla każdego kraju, który przeszedł JEE. Powinny one obejmować finansowanie bioasekuracji i innych celów związanych z sektorem bezpieczeństwa, a także inne zdolności w ramach WHO JEE. Co najmniej 80 procent kosztownych planów powinno zostać ukończonych do końca 2019 roku dla krajów, które już przeszły JEE. Ponadto kraje powinny dążyć do osiągnięcia celu określonego w Globalnej Agendzie Bezpieczeństwa Zdrowotnego 2024: „Do 2024 r. ponad 100 krajów, które ukończyły ocenę zdolności w zakresie bezpieczeństwa zdrowotnego, przejdzie planowanie i mobilizację zasobów w celu wyeliminowania luk i być w trakcie wdrażania działań mających na celu osiągnięcie wpływu. Kraje te wzmocnią swój potencjał i zademonstrują poprawę w co najmniej pięciu obszarach technicznych do poziomu „demonstrowanej zdolności” lub porównywalnego poziomu, mierzonego odpowiednimi ocenami bezpieczeństwa zdrowotnego, takimi jak te przeprowadzone w ramach WHO IHR Monitoring and Evaluation Framework.”¹⁰
- W 2019 i 2020 r. organizacje międzynarodowe, w tym WHO, UNODA i Światowe Forum Ekonomiczne powinny zwołać firmy z sektora prywatnego w celu zidentyfikowania luk i podjęcia konkretnych dalszych kroków w celu wzmocnienia zdolności firm do dostarczania aktywów w celu pomocy w międzynarodowej reakcji na celowe ataki biologiczne i inne zdarzenia biologiczne o dużym skutkach.

⁹ Partnerstwo strategiczne na rzecz międzynarodowych przepisów zdrowotnych (2005) i bezpieczeństwa zdrowotnego (SPH), <https://extranet.who.int/sph/>; oraz Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt, <http://www.oie.int/solidarity/pvs-pathway/>.

¹⁰ Globalna Agenda Bezpieczeństwa Zdrowotnego (GHSA) 2024 Framework (listopad 2018), <https://www.ghsagenda.org/docs/default-source/default-biblioteka-dokumentów/ghsa-2024-files/ghsa-2024-framework.pdf?sfvrsn=4>.

Dodatkowe zasoby

Szereg materiałów pomocniczych przygotowanych do ćwiczenia jest dostępny pod adresem https://ghss.georgetown.edu/dbe_odpowiedz_ttx.

Słowniczek definiujący terminologię i akronimy używane w niniejszym raporcie oraz bardziej ogólnie w odpowiedziach na celowe zdarzenia biologiczne jest dostępny pod adresem https://ghss.georgetown.edu/dbe_response/glossary.

O Autorach

dr Elizabeth Cameron

Wiceprezes ds. globalnej polityki i programów biologicznych

Inicjatywa na rzecz zagrożenia nuklearnego

Dr Elizabeth Cameron jest wiceprezesem ds. globalnej polityki i programów biologicznych w NTI. Cameron wcześniej pełnił funkcję starszego dyrektora ds. globalnego bezpieczeństwa zdrowotnego i obrony biologicznej w personelu Rady Bezpieczeństwa Narodowego Białego Domu, gdzie odegrał kluczową rolę w opracowaniu i uruchomieniu Globalnej Agencji Bezpieczeństwa Zdrowotnego oraz zajęła się zagrożeniami dla bezpieczeństwa krajowego i bezpieczeństwa narodowego związanymi z bezpieczeństwem biologicznym i biologicznym, bioobroną pojawiającymi się zagrożeniami chorobami zakaźnymi, wybrane czynniki biologiczne i toksyny, badania podwójnego zastosowania i bioterroryzm.

dr Rebecca Katz, MPH

Dyrektor i profesor nadzwyczajny

Centrum Globalnej Nauki o Zdrowiu i Bezpieczeństwa, Georgetown University

Dr Rebecca Katz jest profesorem nadzwyczajnym i dyrektorem Centrum Globalnej Nauki o Zdrowiu i Bezpieczeństwa na Uniwersytecie Georgetown. Przed przyjazdem do Georgetown spędził a 10 lat na Uniwersytecie Jerzego Waszyngtona jako wykładowca w Milken Institute School of Public Health. Jej badania koncentrują się na globalnym bezpieczeństwie zdrowotnym, gotowości w zakresie zdrowia publicznego i dyplomacji zdrowotnej.

Jeremy Konyndyk, MSFS

Senior Policy Fellow Center

for Global Development

Jeremy Konyndyk jest starszym pracownikiem ds. polityki w Centrum Rozwoju Globalnego. Jego badania koncentrują się na pomocy humanitarnej, reformie polityki USAID i globalnej gotowości na wypadek epidemii. W latach 2013-2017 pełnił funkcję dyrektora Biura USAID ds. Pomocy w przypadku Katastrof Zagranicznych USA, gdzie kierował reakcją rządu USA na katastrofy międzynarodowe, w tym wybuch epidemii eboli w Afryce Zachodniej, oraz nadzorował zespół blisko 600 pracowników humanitarnych.

Michelle Nalabandian, MFS

Dyrektor programowy, globalna polityka biologiczna i programy

Inicjatywa na rzecz zagrożenia nuklearnego

Michelle Nalabandian jest dyrektorem programowym ds. globalnej polityki i programów biologicznych NTI. Wcześniej pracował a przy NTI Nuclear Security Index oraz Global Dialogu on Nuclear Security Priorities, a także w projektach związanych z bezpieczeństwem jądrowym, radiologicznym i cybernetycznym. Nalabandian posiada tytuł licencjata z biologii oraz tytuł magistra nauk ścisłych na Uniwersytecie George'a Masona, a także otrzymał świadectwo ukończenia studiów w Szkole Rządowej im. Johna F. Kennedy'ego na Uniwersytecie Harvarda.

O Instytucjach Organizujących

Inicjatywa na rzecz zagrożenia nuklearnego

Nuclear Threat Initiative działa na rzecz ochrony naszego życia, środowiska i jakości życia teraz i dla przyszłych pokoleń. Pracujemy nad zapobieganiem katastrofalnym atakom bronią masowego rażenia i zakłócania porządku — jądrowe, biologiczne, radiologiczne, chemiczne i cybernetyczne.

Centrum Globalnej Nauki o Zdrowiu i Bezpieczeństwa na Uniwersytecie Georgetown

Kierowane przez dr Rebeckę Katz Centrum Globalnej Nauki o Zdrowiu i Bezpieczeństwa na Uniwersytecie Georgetown zostało założone we wrześniu 2016 r. Multidyscyplinarny zespół Centrum opracowuje dowody działania, zapewniając decydom narzędzia, których potrzebują do trwałego budowania zdolności, aby zapobiegać, wykrywać i reagować na sytuacje kryzysowe dotyczące zdrowia publicznego. Zespół wykorzystuje wiedzę ekspercką z zakresu epidemiologii, mikrobiologii, wirusologii, systemów zdrowia zwierząt i ludzi, demografii, ekonomii, finansów, statystyki i prawa.

Centrum Globalnego Rozwoju

Centrum Rozwoju Globalnego działa na rzecz zmniejszenia ubóstwa na świecie i poprawy życia poprzez innowacyjne badania ekonomiczne, które napędzają lepszą politykę i praktykę najlepszych decydentów na świecie.

